

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 123:

Forslag til lov om landsspil i forbindelse med hestevæddeløb (V 6-spil).

(Fremsat 27/1 83).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Camre (S):

Jeg vil godt starte med at sige, at den socialdemokratiske folketingsgruppe ikke har en helt entydig indstilling til dette forslag. Der er delte meninger om betimeligheden af at indføre disse V 6-spil.

Når der er en vis betænkelighed, skyldes det naturligvis først og fremmest de betydelige midler, som idrætsorganisationerne og det idébetonede arbejde modtager igennem den eksisterende tipsomsætning, og en vis frygt for, at denne tipsomsætning ikke kan oprettholdes, hvis en hel del mennesker skifter over til at spille på hestevæddeløb i stedet for. Der er erfaringer fra Sverige og Norge, som måske ikke tyder umiddelbart i den retning, men det vil i hvert fald være et af de forhold, vi under udvalgsbehandlingen vil interessere os for at få klarlagt.

Vi finder også, at det vil være nødvendigt at få en præcisering af, hvorledes de midler, der skal bruges til støtte for hestesporten, skal anvendes både geografisk og på anden måde, hvilke formål inden for hestesporten disse midler skal tjene, altså fordelingen mellem banerne indbyrdes, og de formål, der tilgodeses på de enkelte baner.

Jeg vil gerne understrege at det er meget magtpåliggende for socialdemokratiet, at der ikke med denne lov åbnes op for, at man svækker bidragene til det idébetonede ungdomsarbejde og de almennyttige formål.

I det lovforslag, ministeren her lægger på bordet, er der tale om, at der forlods efter betaling af afgifter og præmier osv. skal bruges et beløb på 20 mill. kr. til hestevæddeløbssporten. Først derefter skal der ske en fordeling med 10 pct. til hestesportsformål, og den øvrige del af midlerne fordeles efter den fordelingsnøgle, som står i tipsloven.

Vi ved ikke, om det er den helt ideelle fordelingsmodel, og det vil vi under udvalgsar-

bejdet søge at få debatteret, men jeg vil da ikke lægge skjul på, at det naturligvis ville lette processen, hvis idrætsorganisationerne på den ene side og hestesportens organisationer på den anden side var i stand til at finde sammen om et forslag, som begge parter fandt var rimeligt og afbalanceret, så det kunne varetage begge formål.

Vi håber som sagt, at disse og andre spørgsmål, vi måtte have, kan blive uddybet under udvalgsarbejdet. Vi vil foreløbig forholde os åbent til en grundig undersøgelse af forslagets indhold og de muligheder, der måtte ligge i forslaget.

Eva Møller (KF):

Det foreliggende lovforslag drejer sig om at give skatte- og afgiftsministeren bemyndigelse til at give bevilling til et såkaldt V 6-spil i forbindelse med hestevæddeløb.

Normalt er den danske befolkning jo ikke glad for at betale skatter og afgifter, men når det sker som afgifter i forbindelse med spil, forholder det sig mærkeligt nok anderledes: så er lysten til at spille med udsigt til gevinst større end ulysten til at betale afgift til staten.

Da vi på den ene side har et meget højt skattetryk her i landet og på den anden side har brug for pengene til at finansiere statens udgifter, vil vi fra konservativ side gå ind for lovforslaget, selv om vi er bekendt med, at totalisatorspil på heste ikke er den eneste form for totalisatorspil i Danmark.

Lovforslaget er på en række punkter meget åbent, idet der tales om, at ministeren kan fastsætte regler og vilkår. Vi vil fra konservativ side gerne under udvalgsarbejdet have belyst, hvilke retningslinjer ministeren tænker sig at følge ved fastsættelse af disse regler og vilkår.

Der er et par områder, hvor det konservative folkeparti vil lægge afgørende vægt på udformningen af regler og vilkår. Det drejer sig først og fremmest om, hvem der skal forhandle det nye V 6-spil. Her ønsker vi at pege på det naturlige i, at man udnytter det veludbyggede net af tipsforhandlere, der i forvejen er opbygget her i landet. Vi finder det rimeligt, da det i forvejen ifølge forslaget er hensigten, at Dansk Tipstjeneste skal behandle og kontrollere gevinstkuponerne. Vi finder det velbegrundet, da tipsforhandlerne

[Eva Møller]

i forvejen er vant til at udføre et arbejde af samme art med tipskuponer. Man kender altså til den kontrol og præcision, der skal være i et sådant arbejde. Vi finder det sidst, men ikke mindst, samfundsmæssigt ønskeligt, at det bliver således, thi vi ved, at tipsforhandlingen er med til at sikre en lang række små nærbutikkers beståen. Dette er til gavn dels for indehaverne, dels for en lang række især ældre medborgere, der herved sikres gode indkøbsmuligheder, og det er med til at bevare et varieret og levende boligmiljø.

Det konservative folkeparti ønsker også under udvalgsarbejdet at se på, hvorledes bestyrelsen i selskabet skal være sammensat. Er det nødvendigt at opbygge et helt nyt apparat, eller kunne man forestille sig, at man supplerede Tipstjenestens bestyrelse med repræsentanter for hestevæddeløbssporten? Jeg ved det ikke, men ønsker det belyst. Det er klart, at hestevæddeløbssporten skal have god repræsentation i bestyrelsen, da spillet først og fremmest er deres, men vi ved jo, at også andre får del i overskuddet og derfor har interesse i, at det bliver størst muligt.

Vi vil under udvalgsarbejdet også gerne have belyst rimeligheden i, at man ikke pristalsregulerer hverken de 200 kr. af gevinsten, der er afgiftsfri, eller de 20 mill. kr., hestesporten forlods får af overskuddet. Det kunne selvfølgelig være, fordi vi med en borgerlig regering ikke tror på de store prisstigninger.

Vi vil også gerne se på spørgsmålet om den faste fordeling af overskud over de 20 mill. kr. Jeg tror, at alt dette med overskuddets fordeling og de faste beløb og procenter hænger sammen, og jeg tror, at det er vanskeligt at vurdere, før vi har nogle erfaringer med det nye spil. Derfor kunne en revisionsparagraf være ønskelig, men på den anden side udskyder vi ofte disse revisioner, så kan vi ikke nøjes med her at love hinanden at se på overskuddet og dets fordeling og være indstillet på at revidere loven, hvis den virker uhensigtsmæssigt?

Afslutningsvis skal jeg gentage, at det konservative folkeparti kan medvirke til det fremsatte lovforslag, selv om der er en række punkter, vi gerne vil have belyst under udvalgsarbejdet.

Hans Jørgen Holm (V):

Jeg skal på venstres vegne give tilslutning til forslaget. Jeg skal ikke her fordybe mig i teknikken, det bliver der lejlighed til under udvalgsbehandlingen.

I forslaget er der ikke taget stilling til, hvor indleveringen eller forhandlingen af kuponer skal ske, og jeg vil godt på venstres vegne understrege, at vi foretrækker, at det bliver placeret hos de nuværende tipsforhandlere. Der kan være flere hensyn som nævnt af den forrige ordfører, bl.a. hensynet til tipsforhandlerne, som ofte er mindre handlende, og det kan give en styrket omsætning i nærbutikker, men der kan også være det hensyn, om postvæsenet, hvis det skal placeres hos postvæsenet, specielt de mindre posthuse, overhovedet har kapacitet til det, da det ofte vil blive en sammentrængt periode. Hvilken betydning vil det have for servicen for andre kunder? Vi mangler belysning af denne problemstilling, så det må vi vende tilbage til i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Jeg håber, at vi under udvalgsbehandlingen vil få en afklaring dels af disse spørgsmål, dels af de andre spørgsmål, der står åbne i lovforslaget, bl. a. om fordelingen af midlerne.

Jeg vil godt rejse spørgsmålet, om ikke det er rigtigt at indføje en revisionsbestemmelse. Jeg ved ikke, om vi kan nøjes med et gensidigt tilsagn om at tage det op. Det er en ny ordning, der kan indebære problemer, vi ved ikke, hvordan den kommer til at virke. Derfor mener jeg, at det ville være godt, om vi fik en revisionsbestemmelse indsat, sådan at vi kan tage stilling til ordningen, når den har kørt i 2 eller 3 år.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg synes, at der i hvert fald er to ting at tage stilling til i dette lovforslag. Den ene er, om de beløb, der bruges til tipning på fodbold, som vi kender det i dag, vil gå ned, hvis dette forslag bliver vedtaget, eller de ikke vil gå ned, om idrætten vil blive klemmt af forslaget eller idrætten ikke vil blive klemmt af forslaget. Det synes jeg må bero på tro, det kan man ikke vide noget om. Vi kan sammenligne med tal fra Sverige, og de kan blive bedømt på den ene måde, eller de kan blive bedømt på den anden måde. Jeg føler ikke, at vi kan få nogen sikring for, at der vil

[Marianne Bentsen-Pedersen]

ske det ene eller det andet. Det må blive en trossag.

Den anden ting er, hvorvidt hestesporten er det erhverv, man synes skal have et tilskud på 30-40 mill. kr. Hvis det er det erhverv, folketinget ønsker at give tilskud til, så kunne man måske sige: ja men er der ikke andre erhverv, der kunne være lige så betrængte, og som i lige så stor udstrækning skulle have tilskud? Man kunne såmænd forestille sig, at de politiske partiers betrængte økonomi kunne resultere i, at vi skulle have tipskuponer med ikke galoptal, men Galluptal for, om partierne går op eller ned, og at overskuddet skulle fordeles ligeligt mellem partierne, sådan at vi kunne få større tilgang til de danske partier og mere aktivitet i befolkningen. Man kunne forestille sig mange andre områder, hvor det ville være rimeligt at give nogle beløb, som kommer ind ved spil. Hvor langt vil man gå? Hvor langt skal vi åbne? Hvilke erhverv skal det omfatte? Hvilke organisationer skal det omfatte?

Jeg synes, at problemet i forslaget er, at man forlods vil give hestesporten midler. Det har vi ikke set med fodboldtipningen. Hvis man kunne få det ud af forslaget, sådan at det gik til idræt og kultur efter samme principper som tipsmidlerne, så ville vi være villige til at se mere positivt på forslaget, men med den nuværende opbygning må vi nok sige fra.

Mogens Voigt (FP):

I fremskridtspartiet har vi den opfattelse vedrørende spil i det hele taget, at vi godt kunne tænke os at få engelske tilstande. Vi mener, at folk skal have lov at spille, hvis de har lyst til det, og vi mener, at det så vidt muligt skal foregå, uden at staten blander sig. Her har vi jo et forslag, hvor der er en enorm statslig indblanding, og så må vi vel kigge på det i udvalget.

Jeg vil godt sige til ministeren, at det vil være ret afgørende for mit partis støtte til dette forslag, at bl.a. de ting bliver oplyst, som den konservative ordfører ønskede at få oplyst. Det vil også være afgørende for os, at formidlingen af disse kuponer kommer til at foregå hos de ca. 3.000 tipsforhandlere, vi har.

Det er trods alt næsten dobbelt så mange, som der er posthuse. Mig bekendt er der vist

kun 1.200 posthuse, og deri ligger da også, at der vel må blive en større omsætning. Jeg kan nævne et konkret eksempel. Jeg har f.eks. 6 km til et posthus, men jeg har kun 5 m til et tipskuponindleveringssted, så det kunne da godt være, at jeg ville støtte travsporten og galopsporten ved at indlevere en kupon det sidste sted. Men skal jeg køre 6 km for at indlevere en kupon, så er det ikke sikkert. Sådan tror jeg det foregår mange steder ude på landet. Man har temmelig langt til et posthus, men den lille købmand eller den lille bladkiosk har forhandlingen af tipskuponer.

Der næst vil jeg gerne spørge ministeren, hvad der ligger i § 2, stk. 3, hvorefter ministeren skal have bemyndigelse til at tilbageholde bevillingen. Ministeren siger godt nok i bemærkningerne til det nævnte stykke, at der skal være tungtvejende grunde, men ministeren må jo have gjort sig nogle overvejelser om, at det kan blive nødvendigt at tilbagekalde en sådan bevilling, og jeg vil da godt have bare ét eksempel på, hvorfor der skal stå noget sådant i selve lovforslagets tekst.

Der er også noget andet, der er afgørende for fremskridtspartiet. Nøglen for fordeling af det, som ligger ud over de 20 mill. kr., man forlods siger at hestesporten skal have, siger jo 10 pct. til hestesporten, og de 90 pct. skal fordeles på samme måde som efter tipslovens § 7. Det er vores opfattelse, at en sådan fordeling ikke er hensigtsmæssig. Vi mener, at vi kan imødekomme Dansk Idræts-Forbund og andre organisationer, som er bange for, at de mister nogle penge, ved at sige, at de 90 pct. tilfalder udelukkende idrætten. Det kan ikke være rimeligt, at vi også ved dette lovforslag skal give støtte til kulturelle formål. De får efter vores opfattelse rigeligt over tipsloven. Ministeren kender jo vores indstilling til det punkt, eftersom vi jo havde et forslag angående dette til behandling i sidste uge.

Vi vil selvfølgelig følge udvalgsarbejdet og se, om ministeren er modtagelig over for de forslag om ændringer, jeg her har nævnt. Vi må jo håbe, at hvis forslaget bliver vedtaget, vil sportsafdelingen i Danmarks Radio vise hensyn, således at den gavner omsætningen ved en ordentlig resultatformidling og noget mere omtale af dette spil.

Kruse Rasmussen (CD):

[Kruse Rasmussen]

Jeg skal ikke knytte mange bemærkninger til det foreliggende forslag, idet jeg fuldt ud kan tilslutte mig mange af de tekniske spørgsmål, der er blevet stillet. Jeg er overbevist om, at vi vil få et positivt udvalgsarbejde om de punkter.

Der er én ting, jeg er opmærksom på, som jeg også tror at skatte- og afgiftsministeren er det, og det er, at der er en fare for, at idrætsorganisationerne får et formindsket provenu. Jeg er meget bange for, at det vil få negativ indflydelse på det store frivillige idrætsarbejde, der udføres i de organisationer. Jeg ved godt, at jeg kan ikke forlange det, men jeg kan håbe på et positivt tilsagn fra både skatte- og afgiftsministeren og fra kulturministeren om, at idrætsorganisationerne under ingen omstændigheder, lige meget hvordan det fordeler sig, bliver stillet ringere. Det drejer sig om i livet, som det drejer sig om i dette lovforslag – det håber jeg også at ministeren vil føle – at holde på den rigtige hest.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er et lovforslag om et landsspil på hestevæddeløb. Selv om det foreløbig ikke har taget lang tid, kan jeg i betragtning af alle de problemer, der har været rejst, sige meget kort her, at vi vil gøre alt for, at Parkinsons lov ikke kommer til at gælde, sådan at vi bliver færdige inden sommer med dette lovforslag i udvalget.

Wilhelm (VS):

Ja, det var da en holdning til sagen, må man nok sige.

For mit vedkommende vil jeg gerne sige, at jeg er forbløffet både over fremsættelsen og over behandlingen af dette forslag. Vi er i og for sig ligeglade med, hvad folk spiller på, om de spiller på heste eller på kapsejlad, som nogle har foreslået udvalget i dag, eller på fodbold, eller hvad de spiller på, men der er forskellige praktiske og principielle ting i denne sammenhæng, og det er dem, der gør mig lidt forbløffet.

For det første hælder vi nok til den opfattelse, at spillelysten er nogenlunde konstant. Man kan flytte den lidt fra enarmede tyveknegte til fodboldtipning osv., men at der pludselig skulle komme mange flere penge ud i spil, fordi man åbner flere kanaler, tror vi ikke så meget på.

For det andet, selv om det skulle vise sig at være forkert, så troede jeg, at det store flertal her var enig i, at de, man tilfældigvis giver bevilling til et eller andet landsdækkende spil, kan da ikke af den grund være de eneste, der skal have del i midlerne. Det er jo fuldstændig vilkårligt, om man gør fodboldkampe eller kapsejlad eller lyrikerkonkurrencer eller hestesport til objekt for spillelidenskab. Så sent som i sidste uge behandlede vi et forslag fra fremskridtspartiet om, at det skulle være idrættens penge, fordi det nu var fodboldkampe. Ja men det var jo ikke nær så selektivt som det, ministeren selv kommer med. I sidste uge var ministeren enig med mig i, at det var fuldstændig forrykt at sige, det var idrættens penge, bare fordi det var fodbold, der var genstand for spillelidenskab. I dag kommer han og siger: hvis det er trav- og galopspor, så skal det ikke bare være idrættens penge, så skal det for de første 20 mill. kr.s vedkommende være trav- og galopsporens penge.

Jeg synes, at det er et brud på det princip, vi har haft vedrørende spillebevillingerne, og hvor alle undtagen fremskridtspartiet i sidste uge bekræftede, at det selvfølgelig ikke kan være dem, der tilfældigvis bliver gjort til objekter for spillerunderne, der har krav på disse penge. Men det kommer regeringen altså nu med et forslag om, og vi ser i øvrigt en afsvækket holdning hos en hel stribe af de partier, der ellers sidste uge var ret klare på dette punkt.

Hr. Camre f.eks. var meget skarp i sidste uge. Der var ikke nogen som helst slinger i valsen. Han ålede fremskridtspartiet og sagde, at konsekvensen af deres holdning måtte jo være, at når der var engelske tipskampe på kuponen, så skulle pengene gå til de engelske klubber. Fuldstændig konsekvent, hvis man har den holdning, som nu fremføres i ministerens forslag. Ikke desto mindre var hr. Camre helt anderledes svag i dag, velsagtens fordi han skal dække over en gruppe, der rummer bestyrelsesmedlemmer for travselskaber, og jeg ved ikke hvad. I hvert fald er resultatet, at hr. Camre i dag mest ligner Hubertusrytteren, der er røget i vandgraven og ligger og plasker rundt dér.

Jeg synes, at der er et tredje princip i det her, og det er spørgsmålet, om man støtter professionel idræt eller man støtter den brede og amatøragtige idræt. Dette er jo profes-

[Wilhelm]

sionel idræt. Jeg ved ikke, om hestene er amatører eller professionelle, men jeg ved, at der køres om store præmier, og så er det professionel idræt efter alle de definitioner, vi plejer at bruge. Her foretager man altså et brud med princippet om, at det offentlige ikke støtter professionel idræt. Jeg vil gerne henvise til, at det faktisk har været et princip, som kulturministeriet og indenrigsministeriet har fastslået gang på gang, f.eks. i sagen om Brøndby kommunes fordækte tilskud til kontraktsspillerklubben i Brøndbyerne, hvor indenrigsministeriet for et par år siden fastslog efter samråd med kulturministeriet, at man ikke lovligt kunne yde kommunal støtte til en forening med det formål at fremme professionel idræt. I det tilfælde var det altså fodbold.

Jeg ved, at det har bredt sig, fordi tilsynsrådet nu har givet Kolding kommune ret til at give indirekte støtte ved meget lave takster for udlån af baner osv., men den sag ligger i indenrigsministeriet. Det breder sig selvfølgelig, for det er millioner, vi tager stilling til: skal det flyttes fra den brede amatøridræt, eller skal det flyttes fra den professionelle? Det breder sig, for i samme øjeblik Vejle amts tilsynsråd gav Kolding by lov til at subsidiere ad bagdøren, meldte der sig krav fra Vejleklubben og fra Esbjergklubben, og snart vil vi have den over hele landet. Skal pengene gå til professionel eliteidræt? Det er helt klart den mest populære, for de lokale politikere går ind for det – og ikke bare de lokale politikere. Vi så det her i salen sidste år ved den skændige afstemning, hvor et flertal gik ind for at bryde med alt, hvad der hed kriterier for opnåelse af dansk statsborgerskab, fordi det drejede sig om en professionel ishockeymand. Det vil være det mest populære. Det ligger man under for, fordi det er eliteidrætten, der er fremme i pressen.

Jeg har svært ved at se, hvordan den samme regering, der nu åbner op for, at det lige præcis skal være professionel sport, der skal prioriteres med 20 mill. kr. på forhånd gennem en spillelicens, i et andet ministerium kan stå imod, hvad man må forvente at indenrigsministeren ellers skulle, når hun på et eller andet tidspunkt afgør den sag om de fordækte subsidier til den professionelle idræt i Kolding, Vejle, Esbjerg, og hvor den sag i øvrigt vil dukke op.

Jeg tror, at dette må have gjort det klart, at vi ikke er særlig venligt stemt over for ministerens forslag.

(Kort bemærkning).

Kruse Rasmussen (CD):

Det er til hr. Wilhelms bemærkninger om travsportens penge, hvorfor den skal have forlods. Jeg troede, at hr. Wilhelm var klar over, at vi har en lang række travbaner i Danmark, som er meget betrængt. Der er nogle enkelte, der tjener penge. Det er der også inden for idræt, men vi har nogle meget betrængte områder her, og derfor bliver de forlods begunstiget med et beløb.

Jeg vil også gerne sige, at vi har noget eliteidræt, og vi har noget professionel idræt herhjemme. Den største del af den danske befolkning er efter min opfattelse glad for eliteidrætten, glad for den professionelle idræt, og den hysteriske holdning, hr. Wilhelm lægger for dagen med hensyn til eliteidræt, kan vi overhovedet ikke støtte.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg ved ikke, hvorfor det er en hysterisk holdning at fastholde de principper, som alle undtagen fremskridtspartiet var enige om i sidste uge, nemlig for det første, at man ikke, fordi man giver en spillelicens til noget bestemt, kan sige, at dette har forlods krav på de penge, og for det andet det princip, som har været fastholdt gennem alle årene, at det offentlige ikke yder støtte til professionel idræt.

Det sidste vil jeg da gerne være med til at diskutere. Jeg synes da sagtens, man kan diskutere, om det er rimeligt at give til professionel musiceren og professionel ballet og ikke til forskellige former for professionel idræt.

Det synes jeg sagtens man kan diskutere, men her roder man simpelt hen det hele sammen og breder licenser ud, bryder med et princip om, at de bestemte klubber osv., der står bag de tilfældige kampe, der gøres til genstand for spillelidenskaben, selvfølgelig ikke har særlig krav på pengene. Man var enig om i sidste uge, at det princip ikke skulle brydes. Det princip bryder man, uden at vi overhovedet får en kulturpolitisk snak om, hvorfor det lige præcis skal være hestespor-

[Wilhelm]

ten. Hvorfor skal det ikke være professionel fodbold? Hidtil har det altså været sådan, at man ikke lovligt efter indenrigsministeriets brev af 19. juni 1979 kunne yde støtte til lige netop professionel idræt.

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Føi-ghel):

Jeg takker for den tilslutning, lovforslaget har fået sine steder i salen. Jeg er da enig i, at det rummer problemer, som må diskuteres grundigt under udvalgsarbejdet. Der er imidlertid under debatten her rejst nogle principielle spørgsmål, som jeg synes det må være rigtigt at vi drøfter.

Jeg vil gerne understrege, at når dette lovforslag fremkommer, så skyldes det ikke, at staten ønsker større skatteindtægter af nogen art på dette punkt, det skyldes to andre hensyn.

For det første interesserer hestesporten et meget stort antal mennesker i dette land. Der er ca. 1 mill. besøgende på travbane og galopbane; de følger de løb, der er dér, som en hobby og som et spil. Der er stor interesse for dem.

For det andet skyldes det naturligvis den omstændighed, at med de stigende priser, der har været i de senere år, har omkostningerne ved at opretholde en travsport og en galop-sport været så stærkt stigende, at det nærmest vil være ødelæggende, hvis ikke der på et eller andet tidspunkt og på en eller anden måde skaffes midler til hestesporten.

Det er motivet for dette lovforslag. Det betyder naturligvis ikke, at de penge, der kommer ind gennem dette spil, er hestesportens penge, det er de ikke, men en del af disse penge går til hestesporten, ellers ville der ikke være nogen grund til at fremsætte lovforslaget.

Man kan naturligvis, som hr. Wilhelm har gjort det, begynde at udlede nogle forkromede principper af et meget formålsbestemt lovforslag. Det er jo en gammel kendsgerning, at hvis man fører hvert princip ud i dets yderste konsekvens, så ender man naturligvis i noget forkert.

Forholdet er simpelt hen det enkle, at hvis vi havde et fuldstændig ensrettet samfund, hvor folk tænkte det samme, gjorde det samme og interesserede sig for det samme, så kunne vi lede dette samfund herinde fra fol-

ketinget efter nogle forkromede principper. Men vi har nu et samfund, hvor nogle interesserer sig for idræt, nogle for amatøridræt og andre for professionel idræt, hvor nogle interesserer sig for fodbold og andre interesserer sig for heste. Når tiderne er dårlige og disse former for idræt kommer i vanskeligheder, så synes jeg, det er en rimelig opgave for regeringen og for folketinget at løse de problemer, der opstår, på en måde, som ikke stiller større krav til statskassen, end vi er i stand til at honorere.

Flere af ordførerne var inde på, at der er nogle problemer i lovforslaget, som der endnu ikke er taget endelig stilling til. Det er rigtigt. Forslaget er jo udformet på den måde, at det giver en bemyndigelse til ministeren til at give tilladelse til afholdelse af disse løb. Når disse tilladelser gives, så vil de være resultatet af en forhandling mellem ministeren og dem, der søger tilladelsen, og tilladelsen vil blive givet på ganske bestemte vilkår.

Det er også rigtigt, at der står i stk. 3 i § 2, at ministeren til enhver tid kan tilbagekalde bevillingen. Det er meget let at sige, hvornår det vil indtræde: det vil naturligvis indtræde, når nogle af de vilkår, der er stillet for tilladelsen, er overtrådt. Det er en sanktionsbestemmelse. Det er ikke meningen – det fremgår også af bemærkningerne – at det skal ske efter ministerens forgodtbefindende. Når en tilladelse tilbagekaldes, er det simpelt hen en sanktion.

De vilkår, som endnu ikke er gennemforhandlet eller aftalt – det kan jo ikke gøres, før lovforslaget er vedtaget – er blevet berørt her under debatten. Jeg er meget glad for fru Eva Møllers påpegning af to ting, nemlig dels spørgsmålet om bestyrelsessammensætningen, dels spørgsmålet om, hvorvidt det er tipsforhandlerne, der skal forhandle de pågældende kuponer, et synspunkt, som også blev støttet af venstres og fremskridtspartiets ordførere. Det er et spørgsmål, der ikke er taget endelig stilling til endnu, fordi der kan tænkes at opstå nogle tekniske problemer, som ikke er afklaret. Jeg vil i hvert fald gerne sige, at jeg har stærk sympati for fru Eva Møllers synspunkt, dels af de grunde, som blev fremført her i salen, dels fordi det er grunde, der overbeviste mig personligt om, at det vil være en god ting og en rigtig ting, hvis det er tipsforhandlerne, der får forhandlingen af kuponerne.

[Ministeren for skatter og afgifter]

Flere af ordførerne har været inde på, at der kunne være en frygt for, at idrætsorganisationerne mister penge på den måde, at V 6-spillet kan blive en konkurrent til tipning. Jeg vil gerne sige herom, at det er en frygt, vi alle har haft med dette lovforslag. De oplysninger, der har kunnet tilvejebringes, er kommet fra Sverige og Norge, og de viser temmelig entydigt, at der ikke har været en nedgang i indtægterne ved fodboldlotto, fordi man har lavet andre hermed konkurrerende systemer. Der har i visse tilfælde været en langsommere stigning i tipsindtægterne, end idrætsorganisationerne havde forventet, men hvorvidt en sådan forventning er berettiget, eller hvorvidt denne langsomme stigning eventuelt skyldes andre forhold, er det umuligt for os at konstatere. Det eneste, der er fuldstændig sikkert, er, at man i regeringen meget nøje har afvejet synspunkterne over for hinanden, og når vi fremsætter forslaget, er det ud fra den sikre overbevisning, at det ikke vil forringe idrættens kår på nogen som helst måde.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Jeg skal heller ikke begynde at spå om det ene og det andet, om, hvordan det vil gå økonomisk. Jeg vil pege på én ting, som jeg i hvert fald vil bede om at man tager op i udvalget. Det er, at cykelbanerne, bl. a. Ordrupbanen, har et totalisatorspil, og det er helt sikkert, at det vil gå ud over deres spil. Da det totalisatorspil sætter bl. a. en hel masse børn og unge i gang med at cykle, synes jeg i hvert fald, at man skulle tage sådan en ting med. Sådan kan der også være andre ting, man bør undersøge i udvalget, andre steder, hvor man blander sig i nogle spil.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør

indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Afvikling af beskatningen af erhvervsjendomme, maksimumgrænser for udskrivning af grundskyld m. m.).

(Fremsat 28/1 83).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Henning Rasmussen (S):

Kommunernes økonomi og dermed de kommunale skatteyderes økonomi er under et stærkt og stigende pres for tiden. Svingtende skatteindtægter, et drastisk fald i salget af byggegrunde, voldsomt stigende udgifter på grund af den stærkt stigende arbejdsløshed med det pres, den giver på de sociale udgifter, og regeringens drastiske og unødigt stærke beskæring af bloktilskuddene for 1983 er hovedårsagerne til den hastige svækkelse, der sker af kommunernes økonomi. Dertil kommer den næste voldsomme beskæring på 3 mia kr. i bloktilskuddene til næste år. Det sikre resultat er stigende skatter og yderligere mange tusinde sat på gaden som arbejdsløse.

I den situation foreslår regeringen, at kommuners og amtskommuners indtægter skal skæres ned med yderligere 1.200 mill. kr. om året ved at fjerne skatten på enhver form for erhvervsjord og ved at forbyde kommunerne at opkræve dækningsafgift af erhvervsjendomme. Hvorfor vil man så det? Ja, begrundelsen fylder 8 linjer af forslagets i alt 26 sider. Der står i de almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.:

»Regeringen finder, at udskrivningen af grundskyld på produktionsjorden ud fra hensynet til konkurrenceevne og rentabilitet udgør en u hensigtsmæssig byrde på erhvervslivet.«

Og i bemærkningerne til § 1, nr. 4 og 5:

»I sammenhæng med den foreslåede afskaffelse af grundskylden for disse ejendomme ... forekommer det ikke rimeligt, at pri-